

δὲ καὶ ἀποθάνη ἀκληρηγη νὰ στρέφουνται εἰς τὰ ὅ / λλαν τῆς ἀδέλφια, εἰ δὲ καὶ ἀποθάνου καὶ τὰ ὄλλα τῆς παιδία νὰ πηγαίνη τοῦ Καμαρί / οὐ τὸ πρᾶμα εἰς τὴν Παναγία στ' Ἀπεράθου καὶ τὰ ὄλλα δύο νὰ εἶναι τῆς Ἅγιας Κυρια / κῆς ἐδῶ στὴ γχώρα ἐδῶ ποὺ θὲ νὰ ἐνταφιαστῇ. Ἀκόμα λέγειν καὶ παρανγγέλει τῆς θυ / γατέρας τῆς ὅτιν νὰ εἶναι καὶ νὰ στέκην εἰς τὴν ὑπακοήν τοῦ / κυροῦ τῆς / καὶ εἰς τὸ θέλημάν του εἰ δὲ / καὶ ἥθελε ἔβγειν ἀπὸ τὴν ὑπακοήν του καὶ ἥθελε κάμει καμμία ἀταξία εἰς ἐντροπὴ τοῦ / κορμιοῦν τῆς νὰ μὴ μετεχένη τίποτις ἀπ' ὅ, τι τῆς ἀφήνου μόνο νὰ πηγαίνου εἰς τὰ ὅ / λλα τῆς ἀδέλφια. "Ετι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχειν παρανκείλει τὶ ἔτερον καὶ εἴπε μου οὐ / χὶ εἰ μὴ ἡ παροῦσαν τος διαθήκη θέλει εἶσται ἴσχυρὰ καὶ ἀσκανδάλιστην καὶ βεβαία καὶ μήτε ἀπὸ τὰ / ὄλλα τῆς ἀδέλφια νὰ μὴν ἔχην καμμία πείραξιν, εἰ δὲ ὅποιος τὴν σκαταλίσην νὰ ἔχῃ τὴν κατάρα μου εἰς μαρτυ / ρίας τῶν κάτωθεν οἱ ὅποιοι γράφου καὶ γράφειν καὶ ὁ μισέρ Λορέντζο εἰς πλέα βεβαίωσιν καὶ τὰ ἔξῆς. —

/ —'Ιωάννης Ἱερεὺς ὁ Ξενικόπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε —

/ —'Αλέξης Θεολογίτης μάρτυρας —

/ — Λορέτζος Γᾶς βεβαιώνω τάνωθε —

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

417

Συμβιβασμὸς

φ. 230^v

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ιουνίου 24/ τὴν σήμερον [ὁ μαστρὸς Δη] / μήτρης τῆς Δάφνης ὁμάδι μὲ τὴν συνβίαν του τὴν κερὰ Χρουσίνα κάνου τὸν μπαρὸν τ[αι] / ριασμὸν καὶ συνφωνία ἥγου ὁ ἄνω εἰρημένος μαστρὸς Δημήτρης λέγειν πώς τοῦ χρεωστεῖν [ἡ συν] / βίαν του ἡ κερὰ Χρουσίνα ρεάλια 14/ καὶ ἀκόμη λέγειν σὲ κάποια ὄλλα ὅποὺ τοῦ ἐκ [...] / λησεν κάνου ρεάλια 16/ ὅποὺ γίνουνται ὅλα ρεάλια 30/ διὰ τὰ ὅποια 30/ ρεάλια ἡ αὐτὴν κερὰ Χρουσίνα δίνει τοῦ ἄνωθέν τῆς συνβίου τὸ χωράφιν ὅποὺ ἔχειν / ἀπὸ γονικόν της εἰς τὴν Ἔμπασιν νὰ εἶναι ἐδικόν του μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην / νὰ εύρισκουται πάντα μαζὶν ὡσὰν εἶναι ὅλα τὰ ἀντρόγυνα καὶ ἀνι τύχην θάνατος / τῆς αὐτῆς κερὰ Χρουσίνας τὸ αὐτὸν ἄνω εἰρημένον πρᾶμα νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾶ / ται τοῦ αὐτοῦ μαστρὸς Δημήτρην ἐδικόν του νὰ τὸ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶ / μα δικόν του ποὺ ἔχει τὰ ἄσπρα του δοσμένα εἰ δὲ πάλι καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸς ἐδώνει νὰ / ἔχουν χρόνους ον

νὰ κατοικοῦν ἀντάμα νὰ τόχουν καὶ νὰ τὸ γοντέρου ἀνάμεσόν τος εἰ δὲ πάλι / εἰς κανέναν καιρὸν ποὺ ἥθελε τύχειν τίποτις σκάνδαλο ἀνάμεσόν τος νὰ μπορῇν νὰ / παίρνῃ τὰ ἀσπραν του ὅπισων νὰ στρέφην τὸ εἰρημένον πρᾶμα καὶ τὰ ἔξης. "Οθεν εἰς / βεβαίωσιν τοῦ παρόντος ταιριασμοῦ βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑ / πὸ χειρός τος.

/ — παπᾶ Γεώργης Σπανὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε — —

/ — Θεοφύλακτος Διασίτης μάρτυρας ++

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

418

Παντίκι

φ. 231^r

/ Φ 237.

/ [+ Εἰ]ς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 6/ εἰς τὸ / σπίτιν τῆς κερὰ Μαρίας χήρας θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Κυριάκου Σκαλιάρη / ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν κερὰ Μαρία λέγοντας πώς τὸ ἀνυπέλι ὅπου ἔχειν / καὶ ὅπου τῆς εύρισκεται ἀπὲ γονικόν της εἰς τὴν τοποθεσία τῶν Καλαμουριῶ / εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος τὸν σύνυπλιο τοῦ ἀφέντην Δημητρά / κη Κόκκου καὶ μισέρ Νικολοῦ Σινγάλα τὸ ὅποιο ἀμπέλι καθὼς εύρισκεται μὲ τὴν / ληγὸν του καὶ μὲ πᾶσαν του δικαίωμα ἀπὸν τὴν σήμερον τὸ δίνει καὶ παραδίνει τον καὶ / παντικάζει τον τοῦ κύρ Νικόλα Σέργην χωρὶς καμιαῖς λογῆς πληρωμὴν μόνο / μὲ τὶς κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμοὺς ἥγου νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐ / τὸς κοπιαστῆς τὸ αὐτὸν ἀμπέλι νὰ τὸ δουλεύην καὶ νὰ τὸ καλλιεργᾶ εἰς ὅλου / ε του τὶς καμάτους στὴν ὄραν τος καὶ νὰ τὸ καταβολεύην νὰ εἶναι μπιτάδον ὅλον / σκαθὼς ἥτονε καὶ ἀπὸ ἔκπαλαι καὶ νὰ εἶναι κρατημένος νὰ φτιάσην καὶ τὸ πατητή / ριν του ἥγου τὴ ληγὸν του καὶ νὰ εἶναι κρατημένος νὰ φέρνῃ τῆς νοικοκυρᾶς καβάλλα νὰ / τὴν μπαίρνῃ καὶ νὰ τὴν φέρνην ὅντα θέλει νὰ τρυγήσῃν καὶ νὰ πατήσῃν καὶ νὰ τῆς παίρνῃ θέλημα εἰς τὸ τρῦγος καὶ εἰς τὸ πάτος καὶ νὰ τῆς φέρνῃ καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν / Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν καὶ ὅτιν νιτράδαν ἥθελε ἔκπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ / μοιράζεται εἰς τὴν μέσην ἵσια πρὸς ἵσια χωρὶς κανένα ἴνγκανος καὶ τὴν μπάρ / τε ὅπου ἥθελεν ἀνγγίξειν τῆς νοικοκυρᾶς νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κοπιαστῆς / νὰ τῆς τὴν ἐφέρνῃ εἰς τὸ σπίτιν της μὲ ἐδικές του ὅξοδες καὶ κάνοντάς τον καλὰ καὶ / ἐμπιστεμένα ὡς προμετάρειν νὰ τόχουν πάνταν παντοτινὸν παίδιων